

نهایی و دوان دانشجویی

مُجَامِعی
دانشگاه علوم تكنولوژی و سلامت
مرکز مشاوره و دانشجویی

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران
معاونت فنیکی و دانشجویی

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی تهران
معاونت فنیکی و دانشجویی

مرکز مشاوره و سلامت روان دانشجویان
دانشگاه علوم پزشکی شهریه بهشتی

بُشْریَّتی
سَعْدَیَتی
دِینَیَّتی
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی
دانشجویی و فنچی

شورای بظامه‌ریزی خدمات یاورانه منطقه ۱

تنهایی و دوران دانشجویی

تنهایی بخشی از زندگی انسان است و باور ما درباره آن بر احساسمان در تجربه تنهایی مؤثر است. معنایی که به تنهایی می‌دهیم میتواند رشددهنده یا رنج‌آفرین باشد. اگر این باورها را دارید، ممکن است به این نتیجه برسید که؛

✓ تنهایی نتیجه نقصی در شخصیت شما است.

✓ تنهایی نشانه ضعف یا عدم بلوغ است.

✓ اگر تنها هستم به دلیل این است که اشکالی در من وجود دارد.

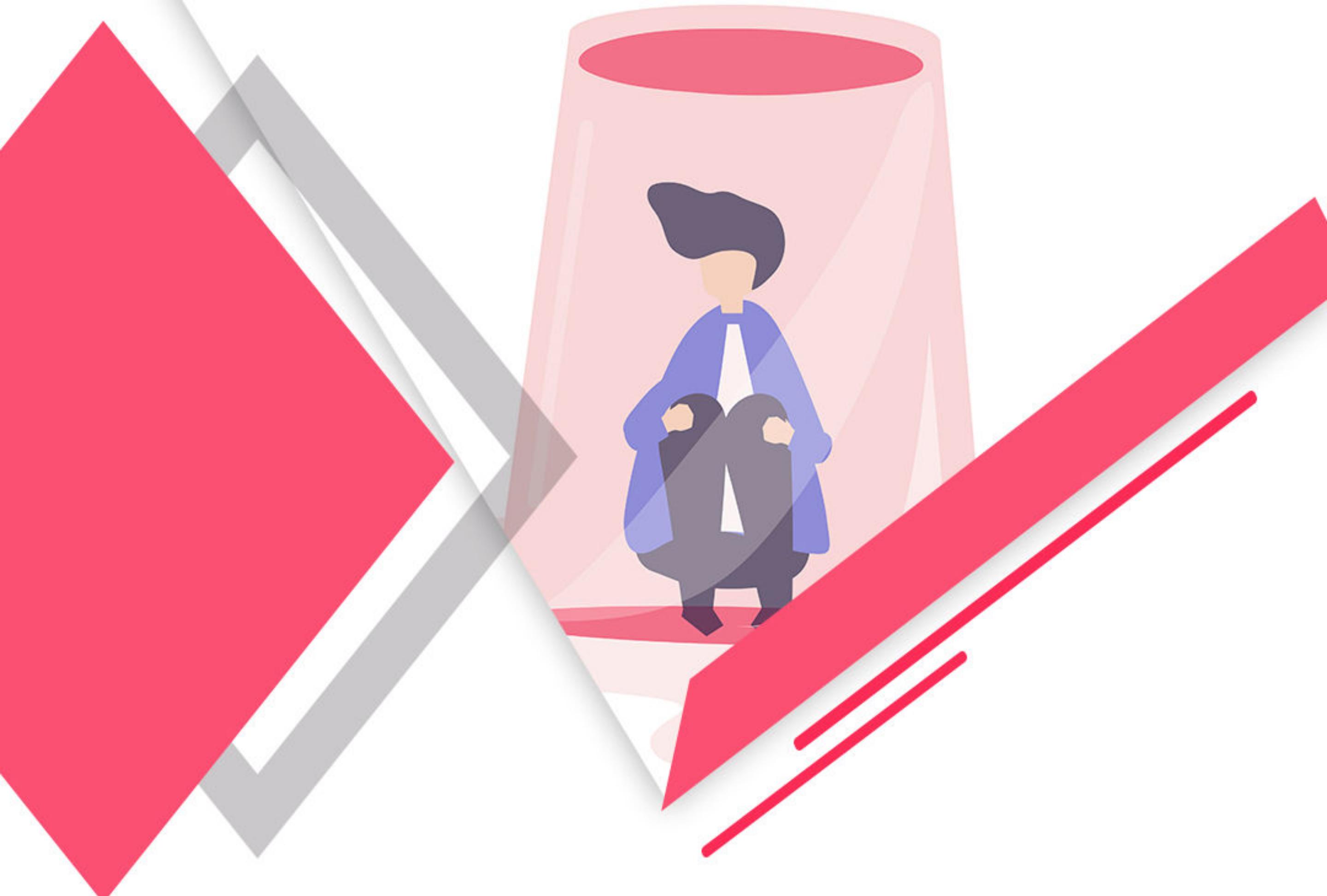
✓ این سال‌ها باید بهترین سال‌های زندگی من باشد. من تنها کسی هستم که چنین احساسی دارم.

پژوهش‌های نشان می‌دهد؛ دانشجویانی که تصور می‌کنند تنهایی نقص است مستعد مشکلاتی در ابراز وجود، آغاز روابط اجتماعی، مشارکت در گروه‌ها و لذت بردن از زندگی، تمایل بیشتر به روپوشدن با مسائل با بدینی و بدگمانی، ارزیابی منفی بیشتر از خود و دیگران و تمایل بیشتر به انتظار طرد از جانب دیگران، هستند.

دانشجویان تنها، اغلب از احساس افسردگی، خشم، ترس و سوء برداشت، شکایت دارند. آنان ممکن است به شدت از خود انتقاد کنند، فوق العاده حساس یا نسبت به خود دلسوز باشند، یا ممکن است از دیگران ایراد بگیرند و آنان را مقصراً بدانند.

وقتی این مسائل روی می‌دهد، دانشجویان غالباً دست به اقداماتی می‌زنند که این احساس را در آنان پایدار می‌سازد برای مثال، بعضی از دانشجویان دلسرد می‌شوند، میل و انگیزه خود را برای درگیر شدن در موقعیت‌های جدید از دست می‌دهند و منزوی می‌شوند. برخی دیگر، برای مقابله با تنها‌یی، خود را به سرعت و عمیقاً با مردم و فعالیت‌ها درگیر می‌کنند، در هر رابطه‌ای بدون توجه به مشکلات و مرزهای آن وارد می‌شوند، به هر قیمتی حاضر به برقراری روابط یا ماندن در روابط هستند، و یا خود را با تعهدات بیشمار نسبت به فعالیت‌های آموزشی یا فوق برنامه درگیر می‌کنند.

مقابله با احساس تنهايی:

به جای آنکه احساس تنهايی را نقصی در خود بدانید آن را تغییر دهید. مهم است که بدانیم احساس تنهايی تجربه همگانی است. براساس نتایج یک پژوهش يك چهارم همه بزرگسالان حداقل چند هفته احساس تنهايی رنجآوری را تجربه کرده‌اند و بروز آن در میان نوجوانان و دانشجویان بیش از این است. احساس تنهايی به خودی خود نه پایدار است و نه بد. در عوض، احساس تنهايی را باید نشانه یا علامت نیازهای مهمی دانست که برآورد نشده، که در این صورت باید دست بکار شوید و نیازهای برآورد نشده خود را شناسایی کنید. احساس تنهايی شما ممکن است ناشی از نیاز به گسترش دوستی با محفلی از دوستان یا با یک دوست خاص باشد. ممکن است نتیجه نیاز به یادگیری و انجام امور برای خودتان، بدون دوستان باشد. یا ناشی از نیاز به داشتن احساس بهتر درباره خود یا نیاز به ارتباط بیشتر با خود باشد.

مقابله با احساس تنهايی با گسترش دوستی ها

در انجام امور معمولی و روزانه خود، به دنبال راههایی برای برقراری ارتباط با دیگران باشید.

با دیگران غذا بخورید.

در کلاس در کنار افراد جدید بنشینید.

برای مطالعه یا انجام تکالیف خود یک همراه پیدا کنید.

خود را در موقعیت‌های جدیدی قرار دهید تا افراد جدید را ملاقات کنید.

در فعالیت‌هایی شرکت کنید که واقعاً به آنها علاقه دارید. در این صورت احتمال بیشتری وجود دارد که با افراد مورد علاقه خود ملاقات کنید؛ افرادی که علایق مشترکی با آنها دارید.

از امکانات دانشگاهی استفاده کنید. سازمان‌ها و فعالیت‌های دانشگاهی را شناسایی کنید. برای مثال باشگاه‌ها، مراکز مذهبی، کانون‌های فرهنگی و ورزشی، مشاغل نیمه وقت و کارهای داوطلبانه.

درباره برنامه‌ها از کسی که بیش از شما در دانشگاه بوده است بپرسید.

بر رشد مهارت‌های اجتماعی خود کار کنید.

شناخت دیگران و اجازه‌دادن به آنان که شما را بشناسند را تمرین کنید.

براساس روابط قبلی افراد جدید را قضاوت نکنید. در عوض، سعی کنید هر فرد را از زاویه جدیدی بنگرید.

دوستی‌های صمیمانه معمولاً به تدریج رشد می‌کند، به طوری که افراد یاد می‌گیرند احساسات درونی خود را با هم در میان بگذارند.

از شتاب در دوستی‌های صمیمانه خودداری کنید. از دیگران نیز چنین توقعی نداشته باشید. بگذارید دوستی صمیمانه روند طبیعی خود را طی کند.

مقابله با احساس تنهايی با رشد خود

- ✓ خود را به صورت کل ببینید. نیازهای دیگر خود را نادیده نگیرید.
- ✓ تغذیه خوب، مطالعه منظم و خواب کافی را دنبال کنید.
- ✓ نگذارید که تحصیلات، سرگرمی‌ها و سایر علایق به حال خود رها شوند.
- ✓ از اوقات تنهايی برای شناخت خود بهره ببرید.
- ✓ اوقات تنهايی را فرصتی برای رشد، استقلال و آموزش برای رسیدگی به نیازهای عاطفی خود بدانید. در اوقات تنهايی میتوانید جنبه‌های مختلفی از خود را رشد دهید.
- ✓ از برخورد منفعلانه با موقعیت‌ها پرهیز کنید.
- ✓ مطمئن باشید که راههای مبتکرانه و لذت‌بخش فراوانی برای بهره‌گیری از اوقات تنهايی وجود دارد.
- ✓ در صورت امکان، از آنچه که در گذشته از آن لذت برده اید استفاده کنید تا راه لذت بردن از اوقات تنهايی خود را انتخاب کنید.
- ✓ وسائلی را که می‌توانید از آنها برای پر کردن اوقات تنهايی خود استفاده کنید مانند: کتاب‌ها، پازل یا موزیک، را در دسترس خود نگه دارید.
- ✓ راههای به تنهايی انجام دادن فعالیت‌ها و لذت‌بردن را کشف کنید مثلًا (سینما رفتن).
- ✓ ذهن خود را باز بگذارید. به طور خلاصه، صرف نظر از اینکه چه احساس بدی می‌کنید، خود را فردی تنها تعریف نکنید.

وقتی توجه و انرژی خود را به نیازهایی که معمولاً میتوانید برآورده کنید متمرکز سازید، وقتی یاد بگیرید راههای جدیدی برای برآورده کردن نیازهای خود بیابید، احساس تنها یی کم می شود یا حتی از بین می رود. منظر نمانید تا احساساتتان شما را مدیریت کنند، حرکت کنید. احساسات خوب، خود را به شما خواهند رساند.

اگر در رو布رو شدن با احساس تنها یی خود مشکل دارید می توانید از مشاوران مرکز مشاوره دانشگاه کمک بگیرید.

طاهره امیری، روانشناس مرکز مشاوره دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی